

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, declarat de către avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului

Luchian Veaceslav.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 16.06.2011 - 17.12.2015;
2. Instanța de apel: 20.01.2016 - 12.05.2016;
06.12.2016 - 04.10.2017;
3. Instanța de recurs: 02.08.2016 - 01.11.2016;
23.04.2018 - 12.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 17 decembrie 2015, Luchian Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată pedeapsa aplicată prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

Acțiunea civilă înaintată de către Ciubotaru Valeriu și SC „Ghiocel-Negru” SRL a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul legal al părții vătămate Gorodețchi Zinaida a fost admisă parțial, încasându-se de la Luchian Veaceslav prejudiciul moral în mărime de 25000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Luchian Veaceslav, la 18 februarie 2011, ora 18.00, conducând autocamionul de model „xx”, cu n/î CJR xx, pe traseul M-3 Chișinău-Cimișlia, km 20-125 m și manifestând sine încredere sporită, încalcând prevederile pct.45 subpct.1) lit.a), b), c), d) din Regulamentul circulației rutiere, care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului, situația rutieră, ignorând aceste condiții, ca urmare ce a dus la pierderea controlului autocamionului, ieșind pe contrasens, s-a tamponat în autocamionul de model „xx”, cu n/î CMAH xx, la volanul căruia se afla Gorodețchi Iurie, care se deplasa regulamentar.

În rezultatul impactului, șoferul autocamionului de model „xx”, Gorodețchi Iurie a fost transportat la Spitalul de Urgență din mun.Chișinău, unde în rezultatul leziunilor

primite, la data de 01 martie 2011, a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.466 din 20.05.2011, moartea lui Gorodețchi Iurie a survenit în rezultatul contuziei creierului, consecință a traumei cranio-cerebrale închise, cu următoarele leziuni corporale: hemoragii în țesuturile moi ale capului, plăgi suturate pe cap, membru, focare de contuzie cerebrală, fractura coastei 6 pe stânga, care se califică drept vătămări corporale grave și, în comun, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

3. Împotriva sentinței a declarat apel:

- inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, invocând că în prezenta cauză penală nu a fost efectuată expertiza auto-tehnică, prin care să se stabilească vinovăția acestuia și dacă a avut posibilitate de a evita accidentul;

- avocatul P.Zamfir în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 4 ani și 3 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe o perioadă de probațiune de 3 ani, pe motiv că instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă prea aspră; - instanța nu a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vinovăția de comiterea infracțiunii imputate, este caracterizat pozitiv, a recuperat parțial prejudiciul cauzat, de lipsa stării de ebrietate, de viteza regulamentară cu care se deplasa; - instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în exclusivitate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare; - contrar prevederilor art.77 alin.(1) Cod penal, instanța eronat a reținut drept circumstanțe agravante „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată” și „provocarea prin infracțiune a unor urmări grave”, deoarece inculpatul anterior a fost condamnat pentru o altă infracțiune care nu are relevanță în prezenta cauză penală, iar agravanta „provocarea prin infracțiune a unor urmări grave” deja este încorporată în calificativul normei penale de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat inculpatul, decesul persoanei, fiind o urmare gravă; - neîntemeiat a aplicat în respectiva speță prevederile art.85 Cod penal; - luând în considerare că infracțiunea a fost comisă din imprudență, înainte de expirarea termenului de eliberare condiționată, instanța nu s-a referit la prevederile art.91 alin.(8) lit.b), c) Cod penal, deși era obligată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, au fost admise apelul declarat de către inculpat și cel suplimentar declarat de către avocatul P.Zamfir în numele inculpatului, inclusiv din oficiu, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Luchian în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa fixată prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În baza art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a considerat că prima instanță nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră.

Astfel, în virtutea normelor precitate, precum și ținând cont de prevederile art.85

alin.(1) Cod penal, că infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria celor grave și că a fost săvârșită din imprudență, că la comiterea accidentului rutier nu se afla în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa cu viteză regulamentară, avea cuplată centura de siguranță, deținea permis de conducere, automobilul era asigurat și testat, că și-a recunoscut vina și a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate, care nu are pretenții față de inculpat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, că anterior a fost condamnat prin sentința Tribunalului Chișinău din 24.06.2002 la 4 ani și 3 luni închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009 a fost liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 2 ani și 8 zile, și la data accidentului rutier nu ispășise 3 luni și 12 zile, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel a conchis că pentru fapta comisă, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, cu suspendarea condiționată a executării ei.

Complementar, instanța de apel a sesizat că prima instanță, contrar prevederilor art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, la stabilirea pedepsei definitive a omis aplicarea pedepsei complementare și prin urmare, a considerat oportun de a-i stabili inculpatului pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

5. Împotriva decizie a declarat recurs ordinar procurorul care, indicând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, considerând că instanța nu a ținut cont de prevederile art.61 și 75 Cod penal, în mod special de pericolul social al infracțiunii comise de inculpat, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2016, recursul ordinar declarat de către procuror a fost admis, casată decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în această parte în aceeași instanță de apel.

Examinând argumentele recursului prin prisma materialelor cauzei, instanța de recurs a conchis că instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 90, 91 alin.(8) lit.c) Cod penal și nu a argumentat aplicarea prevederilor art.85 Cod penal în raport cu prevederile art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal. Instanța de apel pronunțând o nouă hotărâre în latura stabilirii pedepsei penale în condițiile art.85 Cod penal, nu a decis asupra anulării liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen, precum și eronat a concluzionat că partea neexecutată a pedepsei constituie 3 luni și 12 zile.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017, apelul declarat de către inculpat și apelul suplimentar declarat de către avocatul P.Zamfir în numele inculpatului au fost admise, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în temeiul art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal, a fost anulată liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen aplicată în privința lui V.Luchian prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009 și, în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată acestuia, i-a fost adăugată pedeapsa rămasă neexecutată, fixată prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului și stabilirii vinovăției acestuia, sentința a rămas irevocabilă, iar reieșind din apelul suplimentar declarat de către avocatul P.Zamfir în numele inculpatului

sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei penale.

Astfel, instanța a indicat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, că la locul de trai de caracterizează pozitiv, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, că a recuperat integral prejudiciul material și moral succesului părții vătămate, V.Ciubotaru, anterior a fost condamnat, fiind liberat condiționat de pedeapsă înainte de termen cu 2 ani și 8 zile prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009, că drept circumstanțe agravante au fost reținute „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost judecată” și „provocarea prin infracțiune a unor urmări grave”, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a stabilit că corectarea inculpatului va fi atinsă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu executare reală.

În context, instanța de apel a precizat că suspendarea condiționată a executării pedepsei penale nu este o altă categorie de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața ei, iar în speță, având în vedere că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, în rezultatul căreia a survenit decesul unei persoane, la faza urmăririi penale și judecării cauzei în prima instanță inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit de cele comise, astfel neconștientizând gradul prejudiciabil al faptelor comise și consecințele grave survenite, recunoscându-și vina abia în ședința instanței de apel, că anterior a fost condamnat, fiind liberat condiționat înainte de termen, aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, nu este oportună.

Complementar, instanța de apel a reținut că anterior, prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, inculpatul a fost condamnat la pedeapsă penală sub formă de închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009, a fost liberat condiționat înainte de termenul neispășit cu 2 ani și 8 zile.

Consecvent, instanța de apel a constatat că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei penale cu închisoare în privința inculpatului și soluționând chestiunea aplicării pedepsei în cazul unui cumul de sentințe în condițiile art.85 alin.(1) Cod penal, prima instanță nu a decis asupra anulării liberării condiționate de pedeapsă înainte de termen în privința inculpatului și prin urmare, în temeiul art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal, instanța de apel a considerat necesară anularea liberării condiționate înainte de termen, aplicată prin Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009.

Totodată, instanța a constatat că, la numirea pedepsei definitive, prima instanță a omis să stabilească pedeapsa complementară, care în virtutea prevederilor art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, este obligatorie, omisiune care urmează a fi înlăturată prin respectiva decizie.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul P.Zamfir în numele inculpatului care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - la judecarea apelului declarat de către avocat, instanța de apel a înrăutățit situația inculpatului; - instanța de apel nu a pus în discuție părților temeiurile de casare din oficiu constatate în prezenta speță; - casând sentința, instanța de apel nu a indicat în descriptiv și cu atât mai mult în dispozitiv că aceasta se casează în partea stabilirii pedepsei; - odată ce a casat sentința în

partea stabilirii pedepsei, instanța de apel nu a stabilit propria pedeapsă; - instanța de apel a derogat de la prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, or, fără a stabili o nouă pedeapsă, instanța nu putea adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, precum și nu a indicat exact ce parte din sentința neexecutată este adăugată; - la rejudecarea cauzei, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra chestiunilor prevăzute de art.414 Cod de procedură penală, nu s-a expus referitor la argumentele apelului că prima instanță eronat a reținut drept circumstanțe agravante „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată” și „provocarea prin infracțiune a unor urmări grave”; - la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerare că inculpatul și-a recunoscut vina, - deși instanța a reținut mai multe circumstanțe atenuante, aceasta de fapt nu le-a dat nicio apreciere și nu le-a luat în calcul la stabilirea categoriei și termenului pedepsei; - instanța nu s-a pronunțat nici asupra argumentelor apelantului, potrivit cărora prima instanță greșit a conchis că reeducarea și corectarea inculpatului poate fi posibilă doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

9. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal consideră că recursul declarat de către avocatul P.Zamfir în numele inculpatului urmează a fi admis din următoarele considerente.

În sensul art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și în cazul în care au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că instanța, la examinarea apelurilor declarate de inculpat și avocatul P.Zamfir în numele acestuia, în partea stabilirii pedepsei, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs reține că, prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 17.12.2015, V.Luchian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

Sentința a fost contestată doar de către inculpat și avocat în numele acestuia, și doar în partea stabilirii pedepsei, după ce, în rest, dispozițiile instanțelor de fond în această parte au fost menținute prin decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01.11.2016.

Instanța de apel, rejudecând cauza și examinând apelurile declarate, prin decizia din 04.10.2017, a admis apelurile, a casat sentința în partea stabilirii pedepsei, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod penal, a rejudecat cauza și a pronunțat o nouă hotărâre prin care, în temeiul art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal, a anulat liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen aplicată prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009 și, în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată

i-a fost adăugată pedeapsa rămasă neexecutată, fixată prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, fiindu-i stabilită lui V.Luchian pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Prin urmare, făcând o analiză a argumentelor recursului, Colegiul penal sesizează că, la stabilirea categoriei și termenul pedepsei penale, instanțele de fond au reținut drept circumstanțe agravante „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată” și „provocarea prin infracțiune a unor urmări grave”.

Instanța de recurs precizează că, potrivit art.325 alin.(1) Cod penal, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Subsecvent, instanța de recurs constată că, potrivit rechizitoriului circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar prin reținerea circumstanțelor agravante sus-indicate, instanțele de fond au depășit limitele învinuirii, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă contrară prevederilor legale.

Mai mult decât atât, Colegiul penal sesizează că la stabilirea pedepsei penale definitive, prima instanță nu i-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară, instanța de apel însă, deși procurorul nu a contestat cu apel pedeapsa stabilită, din oficiu, a considerat oportună aplicarea față de inculpat a pedepsei complementare, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, care statuează că instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

În contextul celor expuse, conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate *supra*, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, precum și având în vedere că situația inculpatului nu se va agrava, se impune soluția admiterii recursului declarat, casarea parțială a hotărârilor contestate, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui V.Luchian să-i fie stabilită o nouă pedeapsă.

Prin urmare, casând decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și stabilirea unei noi pedepse, instanța de recurs ține cont de principiul conform căruia, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și

autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Potrivit art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport care a provocat decesul unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani.

Potrivit art.16 Cod penal, infracțiuni grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani inclusiv.

Totodată, instanța de recurs precizează că, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

În context, instanța de recurs relevă că legiuitorul *acordă dreptul* instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, *posibilitatea* aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei, însă nu o obligă în acest sens.

Consecvent, Colegiul penal ținând cont de prevederile art.7, 61 și 75 Cod penal, de circumstanțele în care s-a produs fapta infracțională, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, că a fost săvârșită din imprudență, de persoana inculpatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, că și-a recunoscut vina și a achitat prejudiciul cauzat succesorului părții vătămate V.Ciubotaru, care nu are pretenții față de el, că circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, că în rezultatul faptei sale și a imprudenței manifestate în timp ce conducea mijlocul de transport a decedat o persoană, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului, consideră că pedeapsa echitabilă pentru fapta comisă este de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Concomitent, potrivit art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal, dacă, în termenul de pedeapsă rămas neexecutat condamnatul săvârșește cu intenție o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește pedeapsa în condițiile art.85. În același mod se aplică pedeapsa și în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni din imprudență dacă instanța de judecată anulează liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

Potrivit materialelor cauzei, prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, V.Luchian a fost condamnat la pedeapsă penală sub formă de închisoare, iar prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009, a fost liberat condiționat, înainte de termenul neispășit, cu 2 ani și 8 zile.

Astfel, în virtutea normei pre-citate, Colegiul penal, reținând faptul că inculpatul în termenul de pedeapsă de care a fost liberat înainte de termen a comis o nouă infracțiune din imprudență, consideră necesar de a anula liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, aplicată lui V.Luchian prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22.05.2009 și, în temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită acestuia să-i fie adăugată parțial pedeapsa neexecutată fixată prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24.06.2002, cu stabilirea unei pedepse definitive de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

10. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpatului Luchian Veaceslav, casează parțial, în latura stabilirii pedepsei, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2017 în privința lui Luchian Veaceslav, rejudecă cauza în această parte și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează.

Luchian Veaceslav se consideră condamnat în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

În temeiul art.91 alin.(8) lit.c) Cod penal se anulează liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen aplicată prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22 mai 2009 și potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, se adaugă parțial lui Luchian Veaceslav partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Tribunalului mun.Chișinău din 24 iunie 2002, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip deschis.

Celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun